

ning, der hedder at reducere olieforbruget og CO₂-forbruget, men ikke energiforbruget som sådan.

Vi ville nok have skruet det lidt anderledes sammen, men jeg synes, det er et rigtig godt sted at starte, og energieffektivitet spiller også en stor rolle i dette scenarie. Så hvis vi kan lande der og have Teknologirådets scenarie som udgangspunkt, vil jeg da være en meget glad mand.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det synes jeg lyder meget positivt, for jeg er sådan set enig med hr. Martin Lidegaard i, at der er brug for et ganske radikalt løft i forhold til de økonomiske bevillinger, både hvad angår forskning og udvikling, og hvad angår demonstrationsanlæg osv. Og det er jo nu, man skal gøre det, mens man har pengene også fra Nordsøen.

Til det andet vil jeg bare sige til hr. Martin Lidegaard, at jeg er glad for, at han har ambitioner, der rækker videre end det scenarie, vi snakkede om i går, for det er da bestemt nødvendigt, at der er nogle, der har det i de kommende forhandlinger. Vi har i hvert fald i dag hørt enkelte eksempler på nogle, der har nogle ambitioner, der er lidt mindre.

Jeg skal bare spørge hr. Martin Lidegaard: Kan han forestille sig, at man kan få et forlig, hvor ambitionsniveauet er lavere end i det scenarie, vi fik præsenteret i går?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det håber jeg ikke. Men jeg vil altså sige, at når vi snakker om energi, så giver det ikke mening, hvis ikke man laver brede forlig, for de beslutninger, vi træffer, rækker så mange år ud i fremtiden. Derfor vil vi nok gøre det, som Enhedslisten jo plejer at sige, nemlig at vi vil tage enhver forbedring, vi kan få, for det har vi brug for.

Men det er også klart, at der selvfølgelig er en nedre grænse, som vi heller ikke kan holde til at forsvare politisk; det vil jeg også godt signalere helt klart. Hvis der ikke er en egentlig vilje til at give det her område et ordentligt skub, så kan vi selvfølgelig ikke lægge stemmer til det. Så vil vi hellere afvente, at der kommer et andet flertal i Folketinget. Men jeg ville finde, det var en dybt, dybt uheldig situation, og det er ikke det, vi arbejder for at opnå.

Formanden:

Tak til hr. Martin Lidegaard. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Kl. 11.50

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren indledte sit indlæg heroppefra i dag med at sige, at energi i stigende grad skal ses i en international sammenhæng. Det handler om forsyningsikkerhed, økonomi og ikke mindst miljø. Det er vist næsten et ordret citat. Det er jeg enig i.

Risikoen for global opvarmning, faren for global opvarmning er den største sikkerhedspolitiske udfordring, vi står over for i de kommende 10 år. Vi står i en situation, hvor vi skal sikre, at der er energi til hele kloden. Det handler naturligvis om os her i Danmark og i EU, men det handler også om de udviklingslande, som er ved at kæmpe sig ud af fattigdom. Det handler om hele det afrikanske kontinent, hvoraf kun en meget lille del overhovedet har energiforsyning. Vi skal magte opgaven med på den ene side at sikre adgang til energi til stigende befolkninger, det vil sige befolkninger, der er på vej fra 6 milliarder til 9 milliarder, og på den anden side at gøre det på en måde, hvor vi undgår faretruende global opvarmning.

Faretruende global opvarmning er der i dag i EU enighed om er ikke at komme over 2 graders opvarmning ekstra i løbet af det her århundrede i forhold til førindustrielt niveau. Det er en meget stor udfordring. Jeg tror, at EU i stigende grad er ved at erkende, at denne udfordring er der, og at den er stor. I den EU-grønbog, som blev fremlagt den 8. marts i år, skriver Europa-Kommissionen:

»Klimabeskyttelsen er en hastesag ... Europa må handle – ikke nu, men nu, især på områderne energieffektivitet og vedvarende energi.«

Det er meget tydeligt, og det er tydeligere, end EU har sagt det før, og det er et vigtigt signal. For mange mennesker er det imidlertid sådan, at de ikke helt tror på, at vi reelt kan magte den opgave. Der vil jeg så godt tage fat i det arbejde, som Folketingets Energiudvalg og Teknologirådet har arbejdet sammen om i nu halvandet år. I går havde vi den indtil videre afsluttede konference, hvor Teknologirådet og dets store, brede arbejdsgruppe af eksperter fremlagde det, de kalder et kombinationsscenario.

Udgangspunktet for det scenarie har været: Hvis vi siger, at vi skal nedsætte udslippet af drivhusgasser med 50 pct. frem til 2050, og hvis